

Negyedszer a felperes azzal érvel, hogy azzal, hogy a Tanács a károkozás folytatódásának valószínűségét állapította meg, megsértette az alaprendelet Articles 3. cikkének (1), (2) és (5) bekezdését, valamint 11. cikkének (2) bekezdését és nyilvánvaló ténybeli értékelési hibát vétett. A felperes álláspontja szerint a Tanács tévesen állapította meg a károkozás folytatódásának valószínűségét a felülvizsgálati időszak során az európai uniós iparnak okozott folytatólagos károkozás megállapítása alapján hozott intézkedések hiányában olyan makroökonómiai adatok alapján, amelyek nem az európai uniós gyártáshoz tartozó gyártók adatait, illetve nem ellenőrzött adatok alapján. Továbbá a mikroökonómiai mutatók az európai uniós gyártók nem reprezentatív mintája alapján kerültek értékelésre.

Ötödször a felperes azt állítja, hogy a Tanács azzal, hogy elrendelte a panaszos európai uniós gyártók személyazonosságának bizalmas kezelését, megsértette az alaprendelet 19. cikkének (1) bekezdését és megsértette a védelemhez való jogot, mivel a bizalmas kezelést nyomós indok hiányában és az erre vonatkozó kérelmek alapos vizsgálata nélkül rendelte el.

Hatodszor a felperes arra hivatkozik, hogy a vizsgált termék besorolásához létrehozott termékellenőrzési-rendszer létrehozásakor megsértette az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdését és 3. cikkének (2) bekezdését, valamint a gondos ügyintézés elvét. A felperes úgy véli, hogy az alkalmazott termékellenőrzési-rendszer, valamint bizonyos lábbeli-kategóriáknak a vizsgálat közepén történt újrabesorolása kizárta a rendes érték és az exportár közötti megfelelő összehasonlítást. Továbbá a felperes úgy véli, hogy ez megakadályozta azt is, hogy objektíven meg lehessen vizsgálni a dömpingbehozatal mennyiségét, illetve annak a hazai piacon a hasonló termékekre gyakorolt hatását, valamint ezen importoknak az ilyen termékek hazai termelőire gyakorolt további hatását. A felperes továbbá azt állítja, hogy a Tanács nem vizsgálta meg gondosan és pártatlanul az összes releváns tényezőt és arra vonatkozóan felhozott és megfelelően alátámasztott indokokat, hogy miért volt szükség a termékellenőrzési-rendszer felperes által javasolt módosítására.

Végül a felperes arra hivatkozik, hogy az analóg ország kiválasztásával a Tanács megsértette a gondos ügyintézés elvét, nyilvánvaló ténybeli értékelési hibát vétett és megsértette az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdését. A felperes ugyanis úgy véli, hogy a Tanács súlyos eljárási szabálytalanságokat vétett, amikor

Brazíliát választotta analóg országnak, mivel ezt a döntést jelen esetben nem megfelelően és ésszerűen hozta meg.

(1) HL 2009 L 352., 1. o.

(2) Az Európai Közösségekben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996 L 56.,1. o.)

2010. március 16-án benyújtott kereset — M kontra EMEA

(T-136/10. sz. ügy)

(2010/C 148/63)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: M (képviselők: C. Thomann barrister és I. Khawaja solicitor)

Alperes: Európai Gyógyszerügynökség (EMA)

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék az Európai Unió működéséről szóló szerződés 340. cikke alapján a kötelezettségzegésből eredő károkért ítéljen meg kártérítésként a Törvényszék által megállapítandó összeget, vagy más, általa megfelelőnek talált összeget;
- a Törvényszék a megfizetendő összeg után ítéljen meg olyan mértékű kamatot, amely megfelel a Supreme Court Act 1981 35A. cikke alapján alkalmazott mértéknek, vagy bármely más összeget, amelyet a Törvényszék megfelelőnek talál;
- a Törvényszék az Európai Gyógyszerügynökséget kötelezze a költségek viselésére; és
- a Törvényszék emellett rendelje el a szükségesnek tartott intézkedéseket.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék ítéljen meg számára kártérítést az Európai Unió működéséről szóló szerződés 340. cikke alapján, azokért a károkért, amelyek őt munkahelyi baleset következtében érték. A felperes arra hivatkozik, hogy őt amiatt érték károk, mert az alperes megszegte azokat a kötelezettségeket, amelyek őt mint munkáltatót a felperessel szemben terhelik.

A felperes többek között a 89/391/EGK irányelv⁽¹⁾ 6. cikkének (3) bekezdésére, a 89/654/EGK irányelv⁽²⁾ I. mellékletének 15. cikkére és a 89/655/EGK irányelv⁽³⁾ 3. cikkére hivatkozik, melyek a munkahelyi biztonságra és egészségvédelemre vonatkozó minimális követelményekről szólnak.

A biztonsági és egészségügyi kockázatok felmérésére és csökkentésére, a biztosított felszerelés megfelelő voltára és a munkavégzés helyén tiszta felület rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettségeinek alperes általi megsértése az Egyesült Királyság Biztonsági és Egészségvédelmi törvénye (Health and Safety Law) alapján és az általános gondossági kötelezettségnek megfelelően a rá háruló kötelezettségek megsértésének minősül. A felperes állítása szerint fizikai jellegű, gazdasági és nem vagyoni károkat szenvedett a fent említett kötelezettségszegés miatt, és az ezen kárai megtérítéséhez való jogára hivatkozik.

⁽¹⁾ A munkavállalók által a munkájuk során használt munkaeszközök biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeiről szóló, 1989. június 12-i 89/655/EGK tanácsi irányelv (HL L 183., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 349. o.)

⁽²⁾ A munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményekről (első egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) szóló, 1989. november 30-i 89/654/EGK tanácsi irányelv (HL 1989. L 393., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 358. o.)

⁽³⁾ A munkavállalók által a munkájuk során használt munkaeszközök biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeiről szóló 89/655/EGK tanácsi irányelv (második egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) módosításáról szóló, 2001. június 27-i 2001/45/EK parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 3939, 13. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 132. o.)

2010. március 17-én benyújtott kereset — CBI kontra Bizottság

(T-137/10. sz. ügy)

(2010/C 148/64)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Coordination Bruxelloise d'Institutions sociales et de santé (CBI) (Brüsszel, Belgium) (képviselők: D. Waelbroeck ügyvéd, és D. Slater solicitor)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg az alperes 2009. október 28-i, a Belgium által a Brüsszel-Főváros Régió bizonyos közkórházainak jutatott jogellenes állami támogatásokat az EK 86. cikk (2) bekezdése alapján a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító és a felperes panaszát elutasító határozatát;

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes a 2009. október 28-i C(2009) 8120 végleges COR bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amely a kórházi és nem kórházi általános gazdasági érdekű szolgáltatások kompenzálásaként a belga hatóságok által a Brüsszel-Főváros Régió Iris hálózata közkórházainak jutatott támogatások (NN 54/2009 állami támogatás [volt CP 244/2005]) összességét a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította.

Keresete alátámasztásaként a felperes arra hivatkozik, hogy a bizottsági határozat nyilvánvaló értékelési hibákat tartalmaz, de legalábbis egyértelműen nem kellően indokolt.

A felperes különösen arra hivatkozik, hogy a Bizottság azon állítása miszerint valamely állami támogatásnak az EK 86. cikk (2) bekezdése szempontjából történő vizsgálata során egyáltalán nincs szükség a támogatások kedvezményezettje hatékonyságának vizsgálatára, például egy „közepes, helyesen irányított és megfelelően ellátott vállalkozással” való összehasonlítás révén, lehetővé tenné a tagállamoknak, hogy a közszolgáltatási feladattal megbízott vállalkozás valamennyi, akármilyen túlzott és aránytalan költségét fedezzék, következésképpen ezen állítást el kell utasítani.

A felperes úgy érvel, hogy a piacon a verseny bármilyen torzításának elkerülése érdekében a közszolgáltatási feladat végrehajtásáért nyújtott kompenzációt arra kellene korlátozni, ami feltétlenül szükséges azon költségekkel összehasonlítva, amelyek egy hatékony piaci szereplőnél felmerültek volna, a jelen esetben viszont erről nincs szó.